

REPORTATGE

Lídia Campsolinas / Jugadora del Mifas Esplais i entrenadora del cadet femení del Bàsquet Esplais

Una lesió que li va canviar la vida

“Va ser traumàtic quan em van dir que no podria practicar mai més esport”
L'equip de bàsquet femení que entrena és el líder de la Tercera Provincial

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

MARTA PUIGSEGUR

El passat 23 de novembre Lídia Campsolinas va debutar amb el CB Mifas Esplais de bàsquet en cadira de rodes a la categoria de Primera Estatal. Aquells minuts jugats en el partit contra el Telde de Gran Canària van significar un punt d'inflexió tant en la seva carrera esportiva com personal.

I és que la vida d'aquesta altemordanesa -nascuda a Figueres i entregada des de petita a l'esport- va donar un tomb ara fa poc més d'un any, el 14 de desembre del 2003. En un partit de bàsquet femení de la Tercera Provincial a la pista del Sant Julià de Ramis, la jugadora de l'Esplais de Castelló d'Empúries es va lesionar. Una greu fractura a l'articulació del tumell la va apartar de les pistes de bàsquet i va haver de sotmetre's a diverses operacions i una llarga recuperació, que finalitzarà d'aquí a sis mesos. Malgrat això, ja té assumit que no podrà tornar a jugar a bàsquet i que les úniques disciplines compatibles amb la lesió són la natació i la bicicleta. “Va ser traumàtic quan em van dir que no podria tornar a practicar mai més esport”, afirma ella.

La connexió de Campsolinas amb el bàsquet comença als catorze anys a l'escola Sant Pau i des d'aleshores ha complert una llarga trajectòria en diversos equips de la comarca. També ha canviat d'esport durant algunes temporades, però ella no dubta ni un instant a confirmar que el seu esport preferit és el bàsquet. Esportivament es va formar a l'Adeparf on va jugar des de cadet fins a juvenil i va tenir la gran oportunitat d'anar convocada en algun partit amb les sèniors que en aquell moment disputaven la lliga de Primera Divisió. “Vaig coincidir amb jugadores excel·lents, com la Cristina Reixach, i reconec que dels entrenaments amb les sèniors, en vaig aprendre molt”, destaca Campsolinas.

“Quan el grup es va desfer vam formar un equip amb el GNF”, continua Campsolinas, però poc després el conjunt també es va desintegrar. Va ser aleshores quan -sense cap equip femení de bàsquet a la capital altemordanesa- Lídia va passar-se a

l'handbol. “Van ser tres anys al CH Figueres on vaig viure moments especials com l'ascens a Nacional”, però afegeix que “també em va servir per decidir que m'agradava més el bàsquet”. Abans del retorn a l'Adeparf, Campsolinas encara va jugar una temporada a l'Escala. I tan sols feia dos mesos que s'havia incorporat a l'Esplais quan es va lesionar.

“Una gran oportunitat”

“Ha estat una gran oportunitat poder entrar al Mifas”, comenta Lídia, tot i reconèixer que “en un principi és molt dur perquè has de canviar totalment la mentalitat”. Un fet que la va sorprendre és que “després del debut molta gent em va demanar si m'havia quedat invàlida i això et porta a pensar” i afegeix que “ara començo a adonar-me del rol que sovint pateixen els discapacitats en la nostra societat”.

La valoració d'aquests primers mesos amb el seu nou equip és molt positiva i la jugadora assegura sentir-se plenament integrada amb els companys, la majoria dels quals ja coneixia perquè havien coincidit quan jugaven a Figueres. A més, s'ha convertit en la primera i única noia de l'equip de bàsquet amb cadira de rodes, un fet que li transmet sensacions molt especials a la pista després d'haver jugat des de petita en equips femenins. “Jo he estat sempre molt activa i aquesta és una opció perquè pugui seguir practicant esport”, assegura Campsolinas, que, a més, des d'aquesta temporada és l'entrenadora del cadet femení de l'Esplais.

El conjunt és líder de la lliga de Tercera i no només es manté imbatut, sinó que ha guanyat els dotze partits disputats fins ara. La motivació que els entrenaments aporten a Lídia Campsolinas és un dels motius que l'empenyen a seguir vinculada amb el club local. “Per a mi és un gran repte i més encara quan veus resultats tan ràpid”, destaca. Tot i que prefereix no mirar enrere ella reconeix que encara no ha superat la lesió, però la seva extraordinària força de voluntat no l'allunyarà de la seva gran passió, el bàsquet.

Lídia Campsolinas, al mig dels components de l'equip de bàsquet del Mifas en un entrenament d'aquesta temporada

Lídia Campsolinas, instants abans de rebre una placa de les mans de Vicenç Comas

Homenatge del club per la diada

Lídia Campsolinas va rebre el mes de juny de l'any passat un més que merescut homenatge per part del Bàsquet Esplais, durant la diada de l'entitat. El president del club, Vicenç Comas, li va lliurar una placa commemorativa mentre que, des de la part alta del pavelló poliesportiu, baixava una samarreta amb el número 15 i el seu nom a darrere.